

WYTYCZNE

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 7 maja 2009 r.

zmieniające wytyczne EBC/2007/2 w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2)

(EBC/2009/9)

(2009/390/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności pierwsze i czwarte tiret art. 105 ust. 2,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 3 ust. 1 oraz art. 17, 18 i 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) przyjęła wytyczne EBC/2007/2 z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) ⁽¹⁾ regulujące działanie systemu TARGET2, który charakteryzuje się pojedynczą platformą techniczną, zwaną jednolitą wspólną platformą (*Single Shared Platform*, SSP).
- (2) W wytycznych EBC/2007/2 należy wprowadzić zmiany: (i) uwzględniające nową wersję SSP oraz potrzebę zdefiniowania nowowprowadzonego rozrachunku międzysystemowego; oraz (ii) w wyniku których system TARGET2 stanie się dostępny dla publicznych instytucji kredytowych, które – ze względu na swój specyficzny charakter instytucjonalny w prawie wspólnotowym – podlegają kontroli o standardzie porównywalnym do nadzoru prowadzonego przez właściwe organy krajowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Załączniki II, III i IV do wytycznych EBC/2007/2 podlegają zmianie zgodnie z załącznikiem do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Wejście w życie

1. Niniejsze wytyczne wchodzi w życie z dniem 8 maja 2009 r.
2. Artykuł 1 stosuje się od dnia 11 maja 2009 r.

Artykuł 3

Adresaci i środki wykonawcze

1. Niniejsze wytyczne stosuje się do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.
2. Krajowe banki centralne państw członkowskich, które przyjęły euro, informują EBC o środkach, za pomocą których zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych najpóźniej do dnia 11 maja 2009 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 7 maja 2009 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 8.9.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

1. W załączniku II do wytycznych EBC/2007/2 wprowadza się następujące zmiany:

Zawarta w art. 1 definicja „instytucji kredytowej” otrzymuje brzmienie:

„— »instytucja kredytowa« (*credit institution*): a) instytucję kredytową w rozumieniu [przepisy krajowe implementujące art. 4 ust. 1 lit. a) oraz, o ile ma zastosowanie, art. 2 dyrektywy bankowej], podlegającą nadzorowi właściwego organu; lub b) inną instytucję kredytową w rozumieniu art. 101 ust. 2 Traktatu, podlegającą kontroli o standardzie porównywalnym do nadzoru prowadzonego przez właściwy organ.”.

2. W załączniku III do wytycznych EBC/2007/2 wprowadza się następujące zmiany:

Zawarta w liście definicji w załączniku III definicja „instytucji kredytowej” otrzymuje brzmienie:

„— »instytucja kredytowa« (*credit institution*): a) instytucję kredytową w rozumieniu art. 2 oraz art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy bankowej, w znaczeniu nadanym w krajowych przepisach implementujących, podlegającą nadzorowi właściwego organu; lub b) inną instytucję kredytową w rozumieniu art. 101 ust. 2 Traktatu, podlegającą kontroli o standardzie porównywalnym do nadzoru prowadzonego przez właściwy organ.”.

3. W załączniku IV do wytycznych EBC/2007/2 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 1 dodaje się następujące definicje:

„— »rozrachunek międzysystemowy«: prowadzony w czasie rzeczywistym rozrachunek instrukcji obciążeniowych, w ramach którego realizowane są płatności z banku rozrachunku systemu zewnętrznego, który stosuje procedurę rozrachunkową 6 do banku rozrachunku innego systemu zewnętrznego, który stosuje procedurę rozrachunkową 6,

— »moduł (zarządzania) danymi statycznymi«: moduł SSP, w którym zbiera się i zapisuje dane statyczne.”;

2) dodaje się pkt 3 ust. 7 w brzmieniu:

„7) Banki centralne systemów zewnętrznych zapewniają dostarczenie przez systemy zewnętrzne, z którymi zawarły porozumienia dwustronne, nazw i kodów BIC systemów zewnętrznych, z którymi zamierzają one realizować rozrachunek międzysystemowy, a także dat, od których poczynając rozrachunek międzysystemowy z danym systemem zewnętrznym powinien rozpocząć się lub zakończyć. Informacje te zapisuje się w module (zarządzania) danymi statycznymi.”;

3) punkt 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Instrukcję płatniczą uważa się za przyjętą, jeżeli:

a) instrukcja płatnicza jest zgodna z zasadami ustalonymi przez dostawcę usług sieciowych;

b) instrukcja płatnicza jest zgodna z zasadami formatowania oraz warunkami systemu będącego komponentem systemu TARGET2 w odpowiednim banku centralnym systemu zewnętrznego;

c) bank rozrachunku jest wpisany na listę banków rozrachunku, o której mowa w pkt 3 ust. 1;

d) w przypadku rozrachunku międzysystemowego – dany system zewnętrzny jest wpisany na listę systemów zewnętrznych, z którymi realizowany jest rozrachunek międzysystemowy;

e) w przypadku zawieszenia uczestnictwa banku rozrachunku w TARGET2 uzyskano wyraźną zgodę banku centralnego rozrachunku zawieszono banku rozrachunku.”;

4) punkt 6 ust. 1 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) procedurę rozrachunkową 6 (płynność dedykowana i rozrachunek międzysystemowy).”;

5) punkt 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Jeżeli procedura rozrachunkowa 6 jest oferowana przez bank centralny systemu zewnętrznego dla modeli interfejsowych, banki centralne rozrachunku otwierają w swoich systemach będących komponentami systemu TARGET2 dla banków rozrachunku jedno lub większą ilość subkont, do wykorzystywania przy dedykowaniu płynności, oraz – jeżeli ma zastosowanie – przy rozrachunku międzysystemowym. Subkonta identyfikuje się za pomocą kodu BIC rachunku w PM, do którego się one odnoszą, oraz numeru rachunku określonego dla danego subkonta. Numer rachunku składa się z kodu kraju oraz nie więcej niż 32 znaków (w zależności od obowiązującej w danym kraju struktury rachunków bankowych).”;

6) punkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Procedura rozrachunkowa 6 – płynność dedykowana i rozrachunek międzysystemowy

- 1) Procedura rozrachunkowa 6 może być stosowana w modelu interfejsowym i modelu zintegrowanym, zgodnie z opisem odpowiednio w ust. 4–13 i ust. 14–18. W modelu zintegrowanym odpowiedni system zewnętrzny musi stosować konto lustrzane dla pobierania niezbędnej płynności odłożonej przez jego banki rozrachunku. W modelu interfejsowym bank rozrachunku musi otworzyć co najmniej jedno subkonto dla danego systemu zewnętrznego.
- 2) Na swój wniosek, banki rozrachunku są powiadamiane za pomocą komunikatu SWIFT MT 900 albo MT 910 o uznaniu i obciążeniu ich rachunków w PM, oraz, o ile są one prowadzone, ich subkont.
- 3) Banki centralne systemów zewnętrznych i banki centralne rozrachunku oferujące rozrachunek międzysystemowy w ramach procedury rozrachunkowej 6 obsługują płatności rozrachunku międzysystemowego inicjowane przez odpowiednie systemy zewnętrzne. System zewnętrzny może inicjować rozrachunek międzysystemowy wyłącznie podczas swego cyklu przetwarzania, przy czym w systemie zewnętrznym, który otrzymuje instrukcję płatniczą, musi być w toku procedura rozrachunkowa 6. Rozrachunek międzysystemowy jest oferowany zarówno dla przetwarzania dziennego, jak i nocnego, w ramach procedury rozrachunkowej 6. Możliwość realizacji rozrachunku międzysystemowego pomiędzy dwoma systemami zewnętrznymi zapisuje się w module (zarządzania) danymi statycznymi.

A. Model interfejsowy

- 4) Banki centralne systemów zewnętrznych i banki centralne rozrachunku oferujące procedurę rozrachunkową 6 obsługują rozrachunek dwustronnych lub wielostronnych sald gotówkowych transakcji systemów zewnętrznych:
 - a) umożliwiając bankowi rozrachunku pokrywanie z góry swoich przewidywanych zobowiązań wynikających z rozrachunku w drodze przekazywania płynności (zwanej dalej »płynnością dedykowaną») ze swojego rachunku w PM na swoje subkonto przed przetworzeniem przez system zewnętrzny; oraz
 - b) przeprowadzając rozrachunek instrukcji płatniczych systemu zewnętrznego po zakończeniu przetwarzania przez system zewnętrzny: w stosunku do banków rozrachunku z pozycją krótką przez obciążanie ich subkont (w granicach środków dostępnych na takim koncie) i uznawanie konta technicznego systemu zewnętrznego, a w stosunku do banków rozrachunku z pozycją długą – przez uznawanie ich subkont i obciążanie konta technicznego systemu zewnętrznego.
- 5) Oferując procedurę rozrachunkową 6:
 - a) banki centralne rozrachunku otwierają co najmniej jedno subkonto dotyczące jednego systemu zewnętrznego dla każdego banku rozrachunku; oraz
 - b) banki centralne systemów zewnętrznych otwierają konto techniczne dla systemu zewnętrznego, przeznaczone do: (i) uznawania środkami zebranymi z dedykowanych subkont banków rozrachunku z pozycją krótką; oraz (ii) obciążania środkami przy uznawaniu dedykowanych subkont banków rozrachunku z pozycją długą.
- 6) Procedura rozrachunkowa 6 jest oferowana zarówno dla przetwarzania dziennego, jak i nocnych operacji systemów zewnętrznych. Przy rozrachunku nocnym nowy dzień operacyjny zaczyna się natychmiast po spełnieniu wymogów dotyczących minimalnych rezerw obowiązkowych; jakiegokolwiek dokonane później uznanie lub obciążenie odpowiednich rachunków jest uwzględniane w następnym dniu operacyjnym.
- 7) W ramach procedury rozrachunkowej 6 w związku z dedykowaniem płynności banki centralne systemów zewnętrznych i banki centralne rozrachunku oferują następujące rodzaje usług przekazywania płynności na subkonta i z subkont:
 - a) zlecenia odłożone, które banki rozrachunku mogą złożyć lub zmienić w każdej chwili w ciągu dnia operacyjnego za pośrednictwem ICM (o ile jest dostępny). Zlecenia odłożone złożone po wysłaniu komunikatu o rozpoczęciu procedury w danym dniu operacyjnym są wykonywane dopiero w następnym dniu operacyjnym. Jeżeli jest wiele zleceń odłożonych do uznania różnych subkont, to ich rozrachunek następuje według ich wysokości, zaczynając od najwyższego. W czasie nocnych operacji systemów zewnętrznych, w przypadku niewystarczalności środków na rachunku w PM dla zleceń odłożonych, są one rozliczane po proporcjonalnej redukcji wszystkich zleceń;

- b) zlecenia bieżące, które mogą być składane wyłącznie przez bank rozrachunku (za pośrednictwem ICM) albo odpowiedni system zewnętrzny za pośrednictwem komunikatu XML w czasie trwania procedury rozrachunkowej 6 (rozumianym jako okres pomiędzy komunikatem o rozpoczęciu procedury a komunikatem o zakończeniu procedury) i które będą podlegały rozrachunkowi tylko do momentu rozpoczęcia cyklu przetwarzania w systemie zewnętrznym. W przypadku niewystarczalności środków na rachunku w PM dla zlecenia bieżącego złożonego przez system zewnętrzny zlecenie takie jest rozliczane częściowo;
- c) zlecenia SWIFT przechodzące przez komunikat MT 202, które mogą być składane wyłącznie w czasie trwania procedury rozrachunkowej 6 i tylko podczas przetwarzania dziennego. Takie zlecenia podlegają natychmiastowemu rozrachunkowi. W przypadku cyklu w toku następuje to bez powiadamiania systemu zewnętrznego.
- 8) Procedura rozrachunkowa 6 rozpoczyna się komunikatem o rozpoczęciu procedury i kończy komunikatem o zakończeniu procedury, przy czym oba komunikaty są wysyłane przez system zewnętrzny. Dla operacji nocnych systemów zewnętrznych komunikat o rozpoczęciu procedury jest wysyłany przez bank centralny systemu zewnętrznego. Komunikat o rozpoczęciu procedury wywołuje rozrachunek zleceń odłożonych opiewających na przekazanie płynności na subkonto. Komunikat o zakończeniu procedury prowadzi do automatycznego zwrotnego transferu płynności z subkonta na rachunek w PM.
- 9) W procedurze rozrachunkowej 6 płynność dedykowana na subkontach podlega zamrożeniu na czas trwania cyklu przetwarzania systemu zewnętrznego (rozpoczynający się komunikatem o rozpoczęciu procedury i kończący komunikatem o zakończeniu procedury, przy czym oba komunikaty są wysyłane przez system zewnętrzny) i uwolnieniu po zakończeniu cyklu. Saldo podlegające zamrożeniu może się zmienić w czasie trwania cyklu przetwarzania w wyniku płatności rozrachunku międzysystemowego.
- 10) W ramach każdego cyklu przetwarzania systemu zewnętrznego instrukcje płatnicze podlegają rozrachunkowi z płynności dedykowanej zasadniczo przy zastosowaniu algorytmu 5 (o którym mowa w dodatku I do załącznika II).
- 11) W ramach każdego cyklu przetwarzania systemu zewnętrznego płynność dedykowana banku rozrachunku może zostać podwyższona w drodze bezpośredniego uznawania jego subkont kwotami określonych płatności przychodzących (tj. płatności z tytułu kuponów czy wykupu instrumentów). W takich przypadkach płynność musi być najpierw zapisana na koncie technicznym, a następnie dokonuje się obciążenia tego konta przed zapisaniem płynności na subkoncie (względnie na rachunku w PM).
- 12) Rozrachunek międzysystemowy pomiędzy dwoma systemami zewnętrznymi stosującymi model interfejsowy może zostać zainicjowany wyłącznie przez system zewnętrzny (lub w jego imieniu przez odpowiedni bank centralny systemu zewnętrznego), którego uczestnika subkonto podlega obciążeniu. Rozrachunek instrukcji płatniczej polega na obciążeniu subkonta uczestnika systemu zewnętrznego inicjującego instrukcję płatniczą kwotą wskazaną w instrukcji płatniczej oraz uznaniu subkonta uczestnika innego systemu zewnętrznego.
- System zewnętrzny inicjujący instrukcję płatniczą oraz drugi wspomniany system zewnętrzny powiadamia się o zakończeniu rozrachunku.
- 13) Rozrachunek międzysystemowy z systemu zewnętrznego stosującego model interfejsowy do systemu zewnętrznego stosującego model zintegrowany może zostać zainicjowany przez system zewnętrzny stosujący model interfejsowy (lub w jego imieniu przez odpowiedni bank centralny systemu zewnętrznego). Rozrachunek instrukcji płatniczej polega na obciążeniu subkonta uczestnika systemu zewnętrznego stosującego model interfejsowy kwotą wskazaną w instrukcji płatniczej oraz uznaniu konta lustrzanego systemu zewnętrznego stosującego model zintegrowany. Płatność nie może zostać zainicjowana przez system zewnętrzny stosujący model zintegrowany, którego konto lustrzane ma zostać uznane.

System zewnętrzny inicjujący instrukcję płatniczą oraz drugi wspomniany system zewnętrzny powiadamia się o zakończeniu rozrachunku.

B. Model zintegrowany

- 14) Banki centralne systemów zewnętrznych i banki centralne rozrachunku oferujące procedurę rozrachunkową 6 dla modeli zintegrowanych obsługują taki rozrachunek. W przypadku stosowania procedury rozrachunkowej 6 dla modelu zintegrowanego podczas przetwarzania dziennego oferowane są jedynie ograniczone funkcje.
- 15) W ramach procedury rozrachunkowej 6 w odniesieniu do modelu zintegrowanego banki centralne systemów zewnętrznych i banki centralne rozrachunku oferują następujące rodzaje usług przekazywania płynności na konto lustrzane:
- a) zlecenia odłożone (do przetwarzania dziennego i operacji nocnych systemów zewnętrznych), które banki rozrachunku mogą złożyć lub zmienić w każdej chwili w ciągu dnia operacyjnego za pośrednictwem ICM (o ile jest dostępny). Zlecenia odłożone złożone po wysłaniu komunikatu o rozpoczęciu procedury w danym dniu operacyjnym są wykonywane dopiero w następnym dniu operacyjnym. Jeżeli jest wiele zleceń odłożonych, ich rozrachunek następuje według ich wysokości, zaczynając od najwyższego. W przypadku braku pokrycia dla zlecenia odłożonego do przetwarzania dziennego podlega ono odrzuceniu. W czasie nocnych operacji systemów zewnętrznych, w przypadku niewystarczalności środków na rachunku w PM dla zleceń odłożonych, są one rozliczane po proporcjonalnej redukcji wszystkich zleceń;

- b) zlecenia bieżące, które mogą być składane wyłącznie przez bank rozrachunku (za pośrednictwem ICM) albo odpowiedni system zewnętrzny za pośrednictwem komunikatu XML w czasie trwania procedury rozrachunkowej 6 (rozumianym jako okres pomiędzy komunikatem o rozpoczęciu procedury a komunikatem o zakończeniu procedury) i które będą podlegały rozrachunkowi, pod warunkiem że cykl przetwarzania w systemie zewnętrznym jeszcze się nie rozpoczął. W przypadku niewystarczalności środków na rachunku w PM dla zlecenia bieżącego jest ono rozliczane częściowo;
- c) zlecenia SWIFT przechodzące przez komunikat MT 202 mogą być składane tylko podczas przetwarzania dziennego. Takie zlecenia podlegają natychmiastowemu rozrachunkowi.
- 16) Zasady dotyczące komunikatów o rozpoczęciu i zakończeniu procedury, jak również rozpoczęcia i zakończenia cyklu w modelu interfejsowym, stosuje się odpowiednio.
- 17) Rozrachunek międzysystemowy pomiędzy dwoma systemami zewnętrznymi stosującymi model zintegrowany może zostać zainicjowany wyłącznie przez system zewnętrzny (lub w jego imieniu przez odpowiedni bank centralny systemu zewnętrznego), którego konto lustrzane podlega obciążeniu. Rozrachunek instrukcji płatniczej polega na obciążeniu konta lustrzanego systemu zewnętrznego inicjującego instrukcję płatniczą kwotą wskazaną w instrukcji płatniczej oraz uznaniu konta lustrzanego innego systemu zewnętrznego. Instrukcja płatnicza nie może zostać zainicjowana przez system zewnętrzny, którego konto lustrzane ma zostać uznane.
- System zewnętrzny inicjujący instrukcję płatniczą oraz drugi wspomniany system zewnętrzny powiadamia się o zakończeniu rozrachunku.
- 18) Rozrachunek międzysystemowy z systemu zewnętrznego stosującego model zintegrowany do systemu zewnętrznego stosującego model interfejsowy może zostać zainicjowany przez system zewnętrzny stosujący model zintegrowany (lub w jego imieniu przez odpowiedni bank centralny systemu zewnętrznego). Rozrachunek instrukcji płatniczej polega na obciążeniu konta lustrzanego systemu zewnętrznego stosującego model zintegrowany kwotą wskazaną w instrukcji płatniczej oraz uznaniu subkonta uczestnika innego systemu zewnętrznego. Instrukcja płatnicza nie może zostać zainicjowana przez system zewnętrzny stosujący model interfejsowy, którego uczestnika subkonto ma zostać uznane.

System zewnętrzny inicjujący instrukcję płatniczą oraz drugi wspomniany system zewnętrzny powiadamia się o zakończeniu rozrachunku.”.
